

พระราชบัญญัติ
รถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๕๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๘)
น. อ. อาทิตย์ทิพอาภา ร. น.
เจ้าพระยายมราช
พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๘
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
บทบัญญัติในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๔๗๓

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน อนุมาตรา ๓ (ข) ของ
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๔๗๓ และใช้
ความต่อไปนี้แทน

“(ข) รถยนต์รับจ้าง คือ รถยนต์สาธารณะอื่นนอกจาก
รถยนต์ประจำทางและรถยนต์รับจ้างพิเศษ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้อยู่ในอนุมาตรา ๓ ของ
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๔๗๓

“(ค) รถยนต์รับจ้างพิเศษ คือ รถยนต์สาธารณะที่จัด
ทะเบียนและรับใบอนุญาตให้บรรทุกคนโดยสารได้เกิน ๕ คน

รถยนต์รับจ้างพิเศษนี้ สำหรับในจังหวัดพระนครและ
ธนบุรี เมื่อไม่มีผู้ว่าจ้างต้องประจำอยู่ในโรง เว้นแต่จะ
จอดในที่ที่นายทะเบียนได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะสำหรับรถ
ชนิดนี้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี